

[Albrechtsen]

fremkom fra radikal side om forskellige detaljer og udformninger osv. Vi har fremlagt det, som ud fra vores principielle opfattelse er det helt rigtige, men vi vil selvfølgelig gerne være med til at drøfte alle mulige detaljer i det.

Hovedproblemet er, at disse fly- og forstærkningsaftaler i stadig stigende omfang binder Danmark til den udvikling i stadig mere aggressiv retning, som foregår i doktrinerne og strategien for den amerikanske krigsførelse. Man kan faktisk sige, at Danmark på et tidspunkt simpelt hen risikerer at blive affyringsrampe for det amerikanske militær, ja måske endda atomaffyringsrampe, og det er jo det, der ikke må ske.

Tingene er gået i skred. Oprindeligt blev det understreget fra tidligere, socialdemokratiske regeringers side, at disse aftaler kun skulle betragtes som gældende i krigstid; man talte ikke om forstærkninger i fredstid eller i udefinerede krisesituationer. Så skete der dette skred, hvorefter man er begyndt også at operere med muligheden for tilkaldelse af forstærkninger i udefinerede krisesituationer. Sådan ligger det jo. Jeg tror ikke, forsvarsministeren fik helt korrekt udtrykt, hvad der har været regeringens politik. Hvis det er rigtigt, at man vil fastholde, at der ikke længere skal kunne tilkaldes forstærkninger i udefinerede krisesituationer, vil jeg hilse det som et overordentlig stort fremskridt. Jeg tror, forsvarsministeren skulle uddybe de bemærkninger. Det, der blev sagt, var ikke helt præcist. Men hvis der er tale om præciseringer i den retning, vil jeg da hilse det overordentlig velkomment.

Det andet hovedproblem, hvor tingene yderligere skrider, er i forbindelse med den doktrin, Airland Battle, som er gennemført for de amerikanske styrkers vedkommende i form af Field Manual 100-5. Forsvarsministeren har i dag givet svar på nogle skriftlige spørgsmål, som jeg har stillet om, hvordan man forestille sig at danske styrker kæmper efter en defensiv operativ doktrin på det samme område og på samme tid som amerikanske styrker i Vesttyskland, hvor vesttyskerne og amerikanerne allerede er begyndt at indøve Airland Battle-doktrinen konkret i øvelser. Hvordan kan man forestille sig, at de danske styrker helt isoleret fra, hvad der i øvrigt foregår i hele området heromkring, ganske isoleret fra, hvorledes de

amerikanske og de vesttyske styrker fører krig, skulle kunne have deres helt selvstændige operative doktrin for, hvordan krigen skal føres? Og hvordan kan forsvarsministeren forestille sig, at magtforholdene i en sådan situation vil være således, at det er USA og vesttyskerne, der bøjer sig og fører krigen sådan, som den danske forsvarsminister ønsker den ført, og ikke den omvendte situation? Vi fik jo oplyst, at det ville gå meget hurtigt, og at der ikke ville blive megen debat om det; det er jeg også bange for er en helt præcis karakteristik af det.

Realiteten vil jo være, at forsvarsministeren – især den nuværende forsvarsminister – hurtigt vil bøje sig, at folketinget næppe får tid til at drøfte noget sådant, og at tingene derefter kører efter den amerikanske Field Manual.

De svar, forsvarsministeren har givet, konstaterer bare, at der på den ene side er de formelle beslutninger i NATO og på den anden side denne Field Manual. Det har vi vidst hele tiden. Det er heller ikke det, jeg har spurgt forsvarsministeren om. Jeg har spurgt forsvarsministeren, hvordan det kan tænkes, hvordan det kan lade sig gøre, at forstærkninger, amerikanske styrker i Vesttyskland, skulle kunne kæmpe efter en anden doktrin end den danske hær i en sådan situation. Det har jeg ikke fået svar på. Det er en af de mange ting, som vi ikke får svar på, når vi spørger om det.

Det var nogle meget principielle og overordnede ting. Der er hele spørgsmålet om atomvåbnene, som jeg kort vil berøre. Meget af det er jo sagt tidligere på dagen, men jeg skal blot gentage, at vi ikke finder, at der overhovedet er den fornødne garanti imod, at atomvåben medtages, og netop i den forbindelse henviser til, hvad jeg tidligere på dagen har sagt om den nye amerikanske doktrin, der jo opererer med en integreret og tidlig anvendelse af såvel kemiske som atomare og konventionelle våben i én og samme operative sammenhæng.

Dette er noget, som vi må følge op i næste uge.

Ministeren gjorde nogle enkelte bemærkninger, som jeg lige vil kommentere. Ministeren mente, så vidt jeg erindrer af udtalelserne, ikke, at fly- og forstærkningsaftalerne og de dertil knyttede modtagefaciliteter, depoter osv. ville udgøre atombombemål. Dette er,